

Gânduri de pomană

Val

Mă gândesc pe zi ce trece,
Oare ce s-ar fi-ntâmplat,
Cum, tot frec menta la rece,
Să fi fost eu șef de stat(?!)

Am aliură, am prestanță,
Am și priză la popor,
Iar la stat sunt bun de clanță
Mai mult ca un senator,

Apoi, cu idei dotat,
Și talente la gargară,
M-ar vota, la ochi legat,
Orișicare pierde-vară,

După care, imediat,
Chiar a doua zi mi-aș pune,
Pentru toți ce m-au votat,
Planurile-n acțiune:

Prima dat', o să declar
Illegal statu-n picioare,
Astfel, va primi în dar
Un fotoliu fiecare,

Și...să meargă ca pe roate
Lucrul bun, fără de fițe,
Cei ce stau la compensate,
Vor primi și cu rotițe,

Deasemeni, ideale
Când primesc degeaba hrană
La cantine sociale
Pentru statul de pomană!

Altora, fără-ndoială,
Le dau de-alea-automate,
Când sunt rupți de plictiseală
Și adorm, să-i dea pe spate,

Iar acelora ce stau
Pe-a părinților spinare,
Doar printr-un decret le dau

Și un praz pentru frecare,

Sau ridiche, fi'ndcă, logic,
După cât gaz ard, se pare,
Frecangii, ecologic,
Vor muri de poluare,

Iară popilor, în dar,
Babele să nu se rupă,
Câte-un scaun-nalt, de bar,
Poala popii când o pupă,

Și-n sârmanul parlament,
Unde are fiecare
Doar un scaun, evident,
Din motiv de constipare,

Pentru-o bună performanță,
Le-aș da paturi fără scârț,
Când clocesc vreo ordonanță,
S-o voteze doar c-un pâț

Și, fără discriminare,
Un șezlong sau un hamac,
Le-aș da celor ce, sub soare,
Nici măcar umbră nu fac...

De-aia zic, pe zi ce trece,
Cum pierd vremea fără rost,
Tot frecând menta la rece,
Șef de stat eu să fi fost!

Valeriu Cercel